

[Korsgaard.]

ved den Pengepolitik, de fører, skaffe Pengene ud af Verden i den Grad, at det er umuligt at faa Penge til at sætte Arbejder i Gang. Man kan ikke begge Dele. Man maa tage sit Standpunkt. Regeringen har hidtil taget det Standpunkt, at vi skal holde Pengene oppe, vi skal ingen Pengesedler trykke. Ja, saa gaar Arbejdet i Staa, og saa kan det sandelig lidet nytte, at de kommer med et Lapværk som dette her og vil bilde Folk ind, at dette stort set skulde betyde noget nævneværdigt. Nej, vil man skaffe Erhvervslivet under den foreliggende Situation Muligheder for at komme i større Sving, end det er, saa maa der bl. a. en større Pengerigelighed til, og det kan vanskeligt undgaas, at dette vil faa i hvert Fald nogen Indflydelse paa den Værdi, som man maa antage, Kronen har. Man maa være klar over, at vælger man, at man ikke vil fire paa dette Punkt, saa er ogsaa de Herrer, der vælger dette, i høj Grad medvirkende til, at Erhvervslivet gaar i Staa.

De, der overhovedet har lagt Mærke til Udtalelser, jeg ved forskellige Lejligheder tidligere har fremsat, kan ikke være i Tvivl om, at for mig betyder Beskæftigelsen i Virkeligheden snart sagt alt. Teorien om, at man skal holde Kronen paa et bestemt Punkt uden Hensyn til, hvordan Verden i øvrigt er, er for mig i sidste Instans alligevel kun en graa Teori, ligesom Teorien om, at Guldet skulde være bestemmende for Forholdene ude i Verden; det kan ikke være rigtigt, det kan kun være en Teori, hvorpaa man bygger det hele op, og jeg tror ikke paa det. Og ligesom jeg ikke tror, at det absolut at holde fast paa Guldet kan være noget afgørende, saaledes tror jeg heller ikke paa, at det til den ene eller anden Side kan være afgørende, hvorledes man sætter Kronens Værdi. Det for Samfundet lykkeligste vil være, at man bl. a. derigennem i hvert Fald skaber væsentlig større Mulighed for i en overordentlig vanskelig Situation at holde Arbejder i Gang, som man ellers ikke kan holde i Gang, og som dette Forslag i Virkeligheden er et Bevis paa, at man ikke kan holde i Gang uden ved at sætte en Rente, som man under normale Forhold vilde sige skreg til Himlen som Rente af et Førsteprioritetslaan, men som her bliver foreslaaet af dem, der ellers ved enhver Lejlighed, naar Tiderne er der, kalder paa en lav Rente.

Som sagt, jeg ønsker i høj Grad Beskæftigelse, og derfor vil jeg heller ikke fuld-

kommen afvise Forslaget, selv om jeg mener, at det har sine i høj Grad kritisable Sider, men jeg vil benytte dette som enhver anden Ting, der foregaar i disse Tider, som Grundlag for en Diskussion om hele vort Erhvervs- livs Forhold, og om Erhvervslivet i Virkeligheden kan bære den Belastning, der ligger bl. a. i den Valutapolitik, som Regeringen — efter min Formening paa Trods af Forudsætninger — aabenbart vil føre indtil videre. Men jeg maa sige, at skønt jeg ikke helt afviser Forslaget, er det, man her vil foregøgle Befolkningen: at vi her laver noget, der betyder noget nævneværdigt, et Billede, som intet har med Livets Virkelighed at gøre.....

Formanden: Der er ingen, der ønsker at foregøgle Befolkningen noget.

Korsgaard: Jeg sagde ogsaa kun: hvis man vil foregøgle; nu har jeg Formandens Ord for, at der er ingen, der vil det.

Formanden: Det ærede Medlem kan ikke diskutere dette.

Korsgaard: Efter disse Bemærkninger vil man dog formentlig have forstaaet, hvordan min Stilling til det foreliggende Forslag er. (*Indenrigsministeren:* Nej, det har jeg ikke). Ja, det er mærkeligt; det er et af de meget faa Tilfælde, hvor den højtærede Indenrigsminister ikke forstaaer en Ting; det forekommer ellers overmaade sjældent, men jeg kan altsaa forstaa, at her er der et enkelt Tilfælde. Men saa kan den højtærede Minister maaske begynde at spørge, og saa skal jeg, saa vidt jeg evner det, og saa vidt jeg forstaaer Ministerens Spørgsmaal, forsøge at svare, saa selv den højtærede Indenrigsminister, der ellers forstaaer alting saa vel, ogsaa kommer til at forstaa dette.

Holger Kristiansen: Jeg vil gerne tiltræde den Tak, som det ærede Medlem Hr. Einer Jensen udtalte til den højtærede Minister for Fremsættelsen af dette Lovforslag. Jeg deler saa langt fra de Betragtninger, der blev fremført af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der sidst talte, at dette Forslag ikke skulde være af Betydning for Igangsættelse af Arbejder. Under de nuværende vanskelige Byggeforhold, hvor ingen, som ikke ligefrem er tvunget dertil, tør eller kan gaa i Gang med Byggeri, fordi Finansieringen er haabløs umulig, vil Vedtagelsen af dette Lovforslag betyde en hjælpende Haand til mange. Selv om der er Trang til nye Bygninger og Interesse